

Cele lekcji – wymagania ogólne

- refleksja nad jakością przeżywania nabożeństw;
- pogłębienie rozumienia wydarzeń z historii zbawienia;
- pogłębienie przeżywania nabożeństw w poszczególnych okresach roku liturgicznego.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- definiuje pojęcie „nabożeństwo” i podaje przykłady nabożeństw w Kościele katolickim;
- wyszukuje w internecie informacje dotyczące wybranego nabożeństwa;
- omawia istotę i formę poszczególnych nabożeństw: Roraty, Droga Krzyżowa, Gorzkie Żale, Droga Światła, nabożeństwa majowe, czerwcowe i różańcowe.

Wartości

- docenienie tradycyjnych nabożeństw;
- pobożne uczestnictwo w nabożeństwach.

Propozycja realizacji

Metoda – głosowanie. Nauczyciel umieszcza na tablicy kartki z nazwami nabożeństw (załącznik 1). Następnie prosi, aby każdy z uczniów podszedł do tablicy i zaznaczył, na których nabożeństwach był chociaż raz w życiu (uczeń stawia kreskę obok kartki z nazwą). Gdy uczniowie wykonają polecenie, nauczyciel przelicza wskazania.

Podsumowanie: chrześcijaństwo przez wieki wypracowało różne formy pobożności. Przyjęły one najczęściej kształt nabożeństw (łac. *pia exercitia* ‘pobożne

ćwiczenia'), których celem jest rozwój życia duchowego oraz pogłębienie wiary. Powiązane są one z poszczególnymi okresami liturgicznymi lub miesiącami roku kalendarzowego w taki sposób, aby podkreślić charakter przeżywanych treści.

Metoda – internetowy research. Nauczyciel tworzy siedem grup, wskazuje liderów i przekazuje im materiały (markery i po jednej kartce z nazwą nabożeństwa). Następnie prosi, aby uczniowie wyszukali w internecie informacje (np. czas powstania, na czym polega, cel) na temat nabożeństwa, które wylosowali. Znalezione informacje uczniowie umieszczają na kartce w kreatywny sposób. Po wykonaniu zadania liderzy grup prezentują efekty internetowych poszukiwań.

Podsumowanie: nabożeństwa są formami pobożności powiązаныmi z najważniejszymi wydarzeniami z historii zbawienia. Kościół nie nakazuje wiernym uczestnictwa w nich, lecz zachęca, żeby przez udział w nich uświęcać swoją codzienność. Nie chodzi o to, aby zaliczać ich jak najwięcej, ale raczej o to, aby korzystać z nich jako narzędzi do budowania więzi z Chrystusem.